

"Följande text är en ordagrann översättning av videoundervisningen med den Engelska titeln "The Church: His Model." Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå sammanhanget mellan tal, text, bilder, media och diagram i videoundervisningen och på så sätt underlätta för dig att förstå den Engelska presentationen. Det kan förekomma en och annan svårighet med rätt översättning från Engelska till Svenska och ibland några smärre grammatiska fel som du får ha överseende med. Vi hoppas ändå att du skall få ett gott utbyte av videopresentationen med hjälp av denna översättning."

Församlingen enligt Hans modell

Hej och välkommen till denna undervisning. Vi tror och undervisar om att hela Bibeln är sann och fortfarande är relevant för våra liv. Om du vill veta mer om oss, vänligen besök oss på TestEverything.net. Vi hoppas också att du tycker om att studera och prövar allt som du läser här. Hur skall vi som troende organisera oss? Spelar det någon roll och behöver vi bekymra oss om det? Bör vi strukturera oss på det sätt som vår Skapare bestämde eller som vi själva vill? Vad är den Bibliska uppbyggnaden av Kristi kropp?

Vad vi kan finna är att svaret på dessa frågor kanske inte är förenligt med hur många av oss har lärt oss och accepterat att tro på. Även om vi inte vill trampa på någons ömma tå eller göra det obekvämt, är sanningen den att vi alla skulle följa det sätt som vår Skapare bestämt, varken mer eller mindre.

Vi ställer alltså frågan:

Var i skriften finns det något som säger att en människa skall vara den andliga ledaren och auktoriteten över den lokala församlingen?

Någon kanske genast nämner Mose som exempel och sedan fortsätter hävda att en sådan modell vore det bästa sättet att leva efter. Det finns en viss sanning i detta, men vi måste ändå vara noga med att vi verkligen förstår vad det skulle innebära. När vi läser om Mose tjänst med Israel, ser vi att Gud först talade direkt till Mose och befalld sedan honom att tala till folket. Vem är lik Mose? Är vi lika Mose? Är en av församlingen utsedd till ledare eller pastor lik Mose? Är det jämförbart med att vara lik Mose? Vem är lik Mose? Kommer du ihåg vad det står;

Apostlagärningarna 3:22

Mose har sagt: En profet som är lik mig skall Herren er Gud låta träda fram åt er, ur era bröders krets. Lyssna till honom i allt vad han säger er.

Apostlagärningarna 7:37

Det var han som sade till Israels barn: En profet som är lik mig skall Gud låta träda fram, en ur era bröders krets.

Detta hittar du också i;

5 Moseboken 18:15

HERREN, din Gud, skall låta uppstå åt dig en profet bland ditt folk, av dina bröder, en som är lik mig. Honom skall ni lyssna till.

Mose var helt klart en profetisk förebild av Jesus Kristus. Detta är ytterst viktigt att vi gör klart för oss. Det innebär att det inte finns den ringaste möjlighet för en enskild människa att ta den rollen, den roll som Mose hade med Israels folk som förebild. Den rollen är reserverad för Jesus Kristus och enbart honom. Ingen annan kan liknas vid Mose och det tål att upprepas igen, ingen annan är att likna vid Mose! Den rollen är inte för oss att överta, den är reserverad för Jesus Kristus, vårt överhuvud, han som är Guds levande ord. Det innebär att någon som påtar sig denna roll över en församling och jämför sig med Mose, gör sig skyldig till att försöka ersätta Jesus Kristus. Det är en mycket farlig väg att vandra.

Låt oss titta lite närmare på hur det var i Moses och vår Mästares fall.

Den rangordning som gällde under Mose tjänst var:

Fadern – Mose – Israel.

Den rangordning som gällde under Messias tjänst var:

Fadern – Messias – Israel.

Det finns bara en skillnad att lägga märke till;

Jesus Kristus kom som en profet lik Mose. Det fanns ingen lokal församling som rapporterade till en pastor som i sin tur rapporterade till Mose.

Detta är inte den rätta ordningen:

Fadern – Kristus – pastorn – församlingen.

Det är heller inte rätt att en lokal församling rapporterar till en pastor som i sin tur rapporterar till Kristus. Jesus Kristus är vårt enda överhuvud och myndighet eftersom han är Guds levande ord. Paulus bekräftar detta:

1 Korinterbrevet 11:3

Och nu vill jag att ni skall veta att Kristus är varje mans huvud, att mannen är kvinnans huvud och att Gud är Kristi huvud.

Så den ordning som bekräftas av Paulus är denna:

Fadern (Gud) – Jesus Kristus (Huvudet) – Israel (Församlingen).

Jesus Kristus är en profet lik Mose och därmed också vårt och församlingens huvud. Precis som Mose talade inte Jesus sina egna ord eller av egen myndighet, bara vad Fadern gav honom att tala:

Johannes 14:10

Tror du inte att jag är i Fadern och att Fadern är i mig? De ord som jag talar till er, talar jag inte av mig själv. Fadern förblir i mig och gärningarna är hans verk.

Observera att med denna rangordning kan inte någon människa placera sig själva mellan Jesus Kristus och hans kropp, församlingen. Det betyder inte att Mose rangordning inte längre skulle vara i kraft, vi måste bara förstå vem som har intagit Mose tjänst; en pastor eller Jesus Kristus? Det enkla svaret är att inte någon av oss kan göra detta, den tillhör enbart Messias. Inte helt överraskande, finner vi även detta bevis skrivet i Nya Testamentet, Brit Hasada. Där finner vi omedelbart att inget av de många breven till församlingarna riktar sig till ”tjänarna” eller ”pastorn”.

Exemplen under första århundradet lär oss tydligt att den primära rollen för herdeskapet i en församling utövades inte av en ledande "pastor" utan av en mångfald män, kända som äldste, föreståndare eller diakoner, av vilka ingen ansågs vara överhuvud. Den enda anledning till att denna grupp av äldste tillhörde en sådan ordning är helt enkelt därför att de kände till Guds ord tillräckligt väl för att undervisa och korrigera andra. Många bibelrum bevisar detta slutgiltigt. Var vänlig notera följande exempel från Nya Testamentet:

Apostlagärningarna 14:23

I varje församling (ental) insatte de (apostlarna) äldste (flertal) åt dem, och efter bön och fasta överlämnade de dem åt Herren, som de hade kommit till tro på.

Titus 1:5

När jag lämnade dig kvar på Kreta, var det för att du skulle ordna det som ännu återstod och i varje stad (ental) insätta äldste (flertal) efter mina anvisningar.

Apostlagärningarna 20:17

Från Miletus skickade han bud till Efesus och kallade till sig församlingens äldste.

Jakob 5:14

Från Miletus skickade han bud till Efesus och kallade till sig församlingens (ental) äldste (flertal).

Församlingsföreståndare/övervakare och äldste är inte skilda tjänster, utan en och densamma. Användningen av orden "äldste" (grekiska-presbuteros) och "övervakare" (grekiska~piskopos) i Nya Testamentet skrifter, visar bara att de är olika namn för samma tjänst - där den senare betecknar deras mognad, den första deras arbete och funktion. Apostlagärningarna kapitel 20 visar tydligt på detta. Där ber Paulus de äldste i Efesus (presbuteros, vers 17) att komma och besöka honom och när de var där insatte han dem i deras tjänst genom att använda ordet herdar (episkopos, vers 28).

Titta också på Titus 1, när han beskriver ledarskapets kvalifikationer. Där benämner Paulus en äldste (presbuteros, vers 5) och församlingsledare (episkopos, vers 7); I 1 Petrus 5, uppmanar Petrus de äldste (presbuteros, vers 1) att vara herdar (episkopos, vers 2). Observera att varje lokal församling ska ha en grupp äldste men inte någon annan person över de äldste. Återigen, församlingens överhuvud är Jesus Kristus, ingen annan.

1 Korintierbrevet 11:3

Och nu vill jag att ni skall veta att Kristus är varje mans huvud, att mannen är kvinnans huvud och att Gud är Kristi huvud.

Jesus Kristus är kroppens överhuvud, det finns ingen person som har auktoritet att finnas mellan honom och församlingen. Så om det nu ska vara så att ledningen ska bestå av en grupp äldste, utan någon person som ska leda, kan man ju undra "vem ska ha hand om undervisningen?"

Församlingen under Nya Testamentets första århundrade ger svar på den frågan. Bibeln gör det klart att det är dessa äldste/föreståndare som Gud har gett ansvaret till att leda och undervisa hjorden.

Det är det mönster som beskrivs upprepade gånger i Nya Testamentet. Vänligen läs noggrant och lägg märke till följande passager och kombinationen av ord, ord som vi redan Bibliskt har definierat:

Apostlagärningarna 20:28

Ge akt på er själva och på hela den hjord som den helige Ande har satt er som **ledare** över, till att vara **herdar** i Guds församling som han har köpt med sitt eget blod.

1 Petrus 5:1-2

Jag uppmanar nu **de äldste** bland er, jag som själv är en av de äldste och vittne till Kristi lidanden och som också har del i den härlighet som kommer att uppenbaras: **var herdar för Guds hjord** som finns hos er och vaka över den, inte av tvång utan av fri vilja, så som Gud vill, inte för egen vinning utan med hängivet hjärta.

1 Timoteusbrevet 3:2

En församlingsledare skall vara oklanderlig, en enda kvinnas man, nykter, förständig, aktad, gästfri och **en god lärare**.

Eftersom ordet pastor betyder "herde" och det är en herdes ansvar att ta hand om Guds hjord, måste vi dra slutsatsen i sann biblisk mening, att det är de äldste (föreståndarna) och pastorerna (herdarna) i varje församling som har denna uppgift. Det finns bara en möjlig slutsats som detta bibliska resonemang leder fram till;

Det finns inget biblisk underlag för en extra tjänst eller position utöver, eller ovanför de äldste, så som exempelvis en huvudpastor, en biträdande pastor, en ungdomspastor, en tjänare, en ledande föreståndare, en ledande äldste o s v.. Alla dessa positioner har ingen förankring i Skriften.

Ingen av dessa positioner förekom i det första århundradets skrifter. Det finns i huvudsak två grupper; De som är kapabla att undervisa, tillrättavisa och korrigera med hjälp av Guds ord. De benäms äldste, föreståndare och herdar. I varje lokal församling ska det finnas någon av dessa personer vars uppgift är att tjäna andra. I denna grupp finns det inget annat överhuvud än Jesus Kristus, Messias.

Sedan finns det en grupp som fortfarande är nya i tron och fortfarande har mycket att lära. De är ännu inte redo att undervisa, korrigera och tillrättavisa andra, utan är i processen att lära sig en sådan uppgift och deras överhuvud är också Jesus Kristus. Den enda skillnaden mellan dessa två grupper är deras mognad i Guds ord. Bibeln nämner enbart äldste, inget annat. Det finns ingen annan högre position i den lokala församlingen, med ett undantag, vår Herre, Jesus Kristus, som huvudet över kroppen.

I det hierarkiska samfundssystemet, där en pastor (kanske med en assistent) är uppe på toppen av en pyramid av kanske sju äldste och tolv församlingstjänare, utvecklades långsamt från det andra århundradet och framåt, tills att vid det sjätte århundradet vara ett välorganiserat tre-nivåer-system som vidareutvecklats till det som gäller i den anglikanska kyrkan (Encyclopedia Britannica 1953, vol 18, sid 439-440). Så vad är den bibliska förebilden? Hur skall vi organisera oss? Den bibliska modellen är helt enkelt denna: vi ska utse äldste eller föreståndare eller herdar, vilket är samma sak, vars uppgift är att lära oss att stanna inom gränserna för Guds ord, undervisa Guds ord och vara levande exempel på Guds ord.

Det är den enda auktoritet som de äldste har, vilket är Guds ord. De äldste måste peka på auktoriteten i Guds ord i allt de säger och gör, inget mer och inget mindre, annars skulle de göra sig skyldiga till att lägga till eller ta bort från Ordet. De måste vara uttryck för samma auktoritet som Guds ord besitter, vilket är det samma som Jesus Kristus auktoritet som är huvudet. Inte ens Jesus Kristus hade makt att lägga till eller ta bort från Ordet.

Den enda auktoritet han hade var att fullborda Guds ord, inget mer och inget mindre.

Han talade endast vad Fadern gav honom. Om Jesus inte kunde tala sitt eget ord, vilken rätt har vi att

försöka göra detsamma?

De äldste betjänade helt enkelt församlingen, byggde upp dem i ordet och utrustade ännu fler äldste att vara grundade i Guds ord tillräckligt väl för att korrigera tillrättavisa, och undervisa andra, men endast inom ramen för Guds ord.

Varje församling bör ha en grupp äldste utan att inta någon position som övervakar den lokala församlingen, utan bara se till att alla lär sig från och lever efter Guds ord. Vissa kan peka på behovet av församlingstjänare i en lokal församling.

Ordet församlingstjänare härleds till det grekiska ordet diakonos. Ordet förekommer 29 gånger i Nya Testamentets skrifter. Oftast är ordet översatt som tjänare och i det sammanhanget gäller det hela Kristi kropp. Det betyder att vi alla är församlingstjänare, eftersom vi alla är tjänare av Guds ord.

När det gäller den lokala församlingen, finns det några korta omnämnanden om att tjäna på ett visst sätt i detta sammanhang, vanligtvis administrativa sysslor och skattefrågor. Detta anförtroddes vanligen en pålitlig person (Romarbrevet. 16:1, Filemon 1:1,

1 Timoteus 3:8, 12). Det verkar logiskt eftersom de som tjänade mycket väl visste att många administrativa behov dök upp när de troende började organisera sig. Församlingstjänarens uppgift var egentligen bara att betjäna och bistå i olika administrativa frågor. Vissa uppgifter kanske krävde mer förtroende än andra. Så en av församlingstjänarna skulle undervisa oss i Guds ord och hjälpa oss undvika synd och en annan församlingstjänare bistå administrativt med organisatoriska uppgifter i den lokala församlingen.

Men fortfarande finns inget bibliskt bevis på att det nämnts några församlingstjänare med högre positioner i det första århundradets församling. Det finns en anledning till att Bibeln inte nämner något om någon högre församlingstjänare under Jesus. Paulus fastställer tydligt att människan har äran att leva direkt under Messias auktoritet. Människan har möjlighet att ta emot direkt uppenbarelse från den Helige genom bön och studier. Människan skulle vandra direkt under Messias. Att välja något annat överhuvud, vore att förkasta Messias ledarskap, direktiv, skydd, välsignelser och kallelse. Vi bör inte göra det eftersom människan skapades för att vara direkt under Messias ledarskap och auktoritet.

Det vore en skam för en människa att placera sig själv i någon annan position. Troende människor ska inte placera sig själva under auktoritet av en "rabbi, påve, präst, pastor, eller någon annan människa annat än vår Herre Jesus Kristus. Det finns en verklig fara i att underordna sig en ordning där någon ställer sig mellan Jesus och församlingen. Det finns helt klart många som för närvarande leder en församling med hjälp av en felaktig ordning, men har ett varmt hjärta för att tjäna Herren och leda andra i sanning. Vi vill göra detta mycket klart; Det finns många pastorer med ett hjärta för ordet som älskar att tjäna Guds folk.

Detta är inte ett påhopp på pastorer i allmänhet, bara en vägledning och bön att överväga att gå tillbaka till den ordning Gud skapat, inte på det sätt som människan gjort det till. På det sätt som troende nu underordnar sig en rabbin, påve, präst eller pastor är fel och direkt emot Guds vilja! Även när vi tror att vi verkligen gör rätt, kan vi vara på väg åt fel håll. Det är en fara för Guds församling att ha en människa som huvud istället för ett flertal äldste, som varnar mot detta. Det som höjer upp en människa som auktoritet över hela menigheten av intet ont anande troende kallas Nikolaitism.

Det grekiska ordet "niko" betyder att erövra, "laos" människor. Tillsammans bildas ordet "Nicolaiter" som betyder att erövra folket. Idén att alla Jesu efterföljare nu skulle underkasta sig en professionell religiös ledare är en hednisk sed. I själva verket är det en praxis som den uppståndne Messias hatade.

Uppenbarelseboken 2:6

Men det berömmar jag dig för, att du hatar nikolaiternas gärningar, som också jag hatar.

Uppenbarelseboken 2:15

Så har också du sådana som på samma sätt håller sig till nikolaiternas lära.

Det finns gott om pastorer som inte avsiktligt "sätter sig" över menigheten, men det är vad de har lärt sig att göra. Verkligheten är den att när en pastor tillträder sin tjänst och eftersom Jesus är vårt enda huvud, tar pastorn rollen som endast är reserverad för Kristus. På grund av detta och i enlighet med vår Herres egna ord, hatar Jesus denna praxis, oavsett om pastorn gör detta oavsiktligt eller avsiktligt.

Det spelar ingen roll vad vi tycker, det enda som har betydelse är vad vår Herre anser, antingen hans väg eller vår väg. Vi kan avsiktligt eller oavsiktligt sätta oss över en församling, men oavsett avsikt, är det inte bra. Jesus sa att ett sådant beteende kom från hedningarna;

Matteus 20:25-28

Men Jesus kallade dem till sig och sade: "Ni vet att folkens (hedningarnas) ledare uppträder som herrar över sina folk och att deras stormän använder sin makt över dem. Men så skall det inte vara bland er. Nej, den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er skall vara de andras slav. Så har inte heller Människosonen kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många."

Enligt Nya Testamentet skrifter, ska lokala församlingen endast tillsätta en grupp äldste, inga pastorer och hålla sig inom gränserna för Guds ord, så att församlingen fortsätter att följa Messias, som är Guds ord kommen i köttet. Det betyder att de äldste ska hjälpa kroppen att leva, lära och agera på samma sätt som Jesus Kristus observerade Guds ord, inget mer eller mindre, eftersom vårt mål bör vara att följa i Jesu fotspår och inte lägga till eller dra ifrån något till hans exempel. Det ska inte handla om oss, det ska handla om att vara uttryck för Guds ord i vår vandring, ett levande exempel av vad vår Fader gav oss i Messias; att inte göra något mer eller mindre än att följa någon annan än Messias. Anledningen till detta är att Jesus Kristus vandrade och perfekt följde Faderns vilja. Han är det exempel vi har att följa. Det betyder att allt som undervisas, korrigeras och tillrättavisas av de äldste, måste vara baserat på Jesus som var ett exempel på Guds ord för oss i Torah.

Matteus 23:8-10

Men låt ingen kalla er rabbi, ty en är er Mästare, och ni är alla bröder.
Ni skall inte heller kalla någon på jorden er fader, ty en är er Fader, han som är i himlen.
Ni skall inte låta någon kalla er lärare, ty en är er lärare, Kristus.

Det sista vi vill göra är att tro att vi har en dominant auktoritet över andra. Även om det inte är vad vi avser att göra, så blir det resultatet i vår Herres ögon. Allt vi kan och bör göra som äldste, är att kvalificera oss till att endast tala Guds ord, varken mer eller mindre. Enbart föda hjorden och bevara dem i Torahns inhägnad, vilket innebär att försäkra oss om deras lydighet till Ordet och avhålla dem från synd. Viktigast av allt är att detta görs genom en grupp av äldste, inte genom någon annan auktoritär person. Även i Apostlagärningarna 15, agerade rådet i Jerusalem som en grupp av äldste, var och en gav sitt eget vittnesbörd och Jakob bara bekräftade det självklara beslutet.

Det anses allmänt i kristna kretsar att Jakob var "överhuvud för Jerusalem äldste." Om vi endast undersöker bibliska bevis, kan vi se i Apostlagärningarna 15 hur de äldste förväntas bete sig. Varje

äldste gav sina egna tankar som vittnesmål och när två till tre vittnen hörts, då var ärendet avgjort. Vi ser hur detta skedde i Apostlagärningarna 15 som slutligen leder till att Jakob föreslår den uppenbara lösningen. Han uppträdde mer eller mindre som en diskussionsledare snarare än som någon auktoritet. Ingenstans i skriften uppträder Jakob som någon högt uppsatt äldste. Det var inte förrän ca 150 år senare som några grekiska översättare felaktigt beslutade att ge Jakob denna titel.

Läs detta citat som skrevs ca 180 e.Kr. av Hegesippus:

"Efter apostlarna blev Jakob, Herrens broder med tillnamnet "den rättfärdige" huvudet för församlingen i Jerusalem. Många bar namnet Jakob, men denne Jakob var helig från sin moders liv. Han drack varken vin eller starka drycker, åt inte kött, rakade sig inte och smorde sig aldrig med olja eller badade.

Han ensam hade förmånen att gå in i det allraheligaste, eftersom han inte använde ylletyger utan linnekläder och gick ensam in i templet och bad å folkets vägnar, så att hans knän var kända för att vara lika hårda som kamelknän. Från denna tid blev Jakob känd som det påstådda huvudet för rådet i Jerusalem och det kom ursprungligen från den katolska kyrkan. Den romerska kyrkan behövde detta för att kunna rättfärdiga sitt syfte att skapa ett biskopsämbete som skulle rapportera till påven och de deklarerade att det flyttats från Jerusalem till Rom, för att kunna etablera en självgagnande religiös struktur. Många bygger fortfarande på denna struktur.

Utöver detta konstruerade suspekta påstående 150 år senare, finns det så vitt vi vet, inga som helst bevis för att Jakob var huvud över någonting i Jerusalem. Med all säkerhet hade han hela församlingens förtroende och bemöttes troligtvis med stor respekt, speciellt med tanke på att han var Jesu bror. Men i Apostlagärningarna 15 kan man tydligt se att alla uppträdde och behandlades likvärdigt som äldste och även beskrevs som sådana:

Apostlagärningarna 15:2

När det nu uppstod oenighet och Paulus och Barnabas kom i allvarlig tvist med dem, beslöt man att dessa två och några andra av dem skulle fara upp till apostlarna och de äldste i Jerusalem för att överlägga med dem om denna stridsfråga.

Lägg märke till hur de for upp till Jerusalem för att träffa apostlarna och de äldste, inte Jakob. Om Jakob hade varit huvudauktoriteten och den som fattade alla beslut, då behövde de ju bara ha sagt sin avsikt att endast gå för att besöka honom. Men i stället meddelade de att de skulle träffa apostlarna och de äldste för att överlägga i denna stridfråga. Var detta uttalade avsiktligt? Varför sa de att de skulle besöka både apostlarna och de äldste, inte speciellt Jakob, den påstådda ledaren i Jerusalems råd? Därför att det är det bibliska tillvägagångssättet och den bibliska ordningen.

Om vi läser redogörelsen i Apostlagärningarna 15, spelar varje person en lika stor roll som bidragande till det aktuella fallet och Jakob bara hjälpte till att fastställa den uppenbara slutsatsen. Han var den ende som ännu inte hade talat. Att vara en diskussionsledare innebar inte att han hade större makt än de övriga, det var helt enkelt ett medel för att hålla konversationen igång så att mötet blev effektivt och produktivt som möjligt. Slutligen ledde det till ett beslut och någon slags åtgärd. I dagens samhälle gör många på samma sätt som Jakob i Apostlagärningarna 15.

De kan leda en diskussion och komma med förslag, men det betyder inte att de har mer makt än de övriga i sammanhanget och så var det också med Jakob. Den enda auktoriteten var Guds ord och auktoriteten uppenbarad i köttet som vår Herre Jesus Kristus.

Att kräva auktoritet, antingen mer eller mindre, är att avleda oss från det enda överhuvudet över qahal, ekklesia eller församlingen. Det är hur de äldste enligt Skriften ska agera och utträta sin tjänst.

De är satta att övervaka och leda församlingens medlemmar till Guds ord, att helt enkelt få oss att agera som vår Herre Jesus Kristus.

Skälet till att vi tar oss tid att betrakta Jakob i Apostlagärningarna 15, är helt enkelt för att visa att vi inte kan peka på detta kapitel och mena att det är tänkt att finnas ett huvud över Kristi kropp förutom Kristus själv. Det skulle motsäga Mose tjänst genom att Jakob skulle ersätta Mose i stället för Jesus Kristus.

Var Jakob en profet lik Mose, eller var det Jesus Kristus som var en profet lik Mose? Var Jakob huvudet eller Jesus Kristus? Dessa enkla frågor förtjänar enkla svar, men tyvärr har människor gjort det alldeles för komplicerat i praktiken. Att påstå att Jakob i Apostlagärningarna 15 är ett bevis för att vi behöver en pastor eller en påve, är att fortsätta den felaktiga struktur som smög sig in i församlingen under det andra århundradet. Vi varken kan eller ska dominera Kristi kropp, bara vara goda föredömen. Petrus säger att det bara finns en högste herde.

1 Petrus 5:2-4

Var herdar för Guds hjord som finns hos er och vaka över den, inte av tvång utan av fri vilja, så som Gud vill, inte för egen vinning utan med hängivet hjärta. Uppträd inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden. När den högste herden uppenbarar sig skall ni få härlighetens segerkrans, som aldrig vissnar.

En äldstes plikter är enkla, att undervisa och tillrättavisa, inte att vara en högste äldste eller högste pastor med dominerande auktoritet i undervisning och tillrättavisning. Vi har visserligen rätt att tillrättavisa och korrigera, så länge det är i överensstämmelse med Guds ord. Vi måste pröva allt, vilket också omfattar människor. Men det är en speciell process när ett ärende har beslutats att överlämnas till de äldste.

I skrifterna, görs detta av en grupp äldste vid portarna till en stad med två eller tre vittnen som bekräftar en fråga, där fanns inget annat huvud eftersom Jesus är huvudet. De äldste måste helt enkelt handla i enlighet med Guds ord, som är mycket likt den process som förekom i Apostlagärningarna 15 som vi just nu har gått igenom och alla äldste behövde komma till samma slutsats.

För att få en närmare beskrivning om hur en sådan process kan gå till, ta del av vår undervisning "*Should We Stone our Children?*" I denna undervisning väljer vi ut verser i Torahn för att visa hur domar fastställs och avgörs. Det finns ingen högste äldste som avgör den slutliga domen, det är helt enkelt ett samråd av ett flertal äldste. Att lägga allt på en ledande pastor är inte bara oskriftenligt utan även något som Herren hatar. Det är inte heller rättvist mot pastorn. Som vi vet, placeras ofta för mycket ansvar och arbete på dennes tjänst. Det blir snabbt överväldigande för en person. Det belastar också Herrens namn genom att göra en person ansvarig för en hel församling eller en enskild tjänst.

Vi har sett exempel på där en församling eller dess tjänare plötsligt blivit dominerade av en ledande pastor som ofta ger sig uttryck i att hans namn och ansikte finns nästan överallt. Är det riktigt? Är det så det är tänkt att et ska vara? Vad händer när den personen begår ett misstag? Herren har aldrig avsett en person att bli ansikte och namn för honom eftersom det bara finns en person som är kvalificerad att tjäna som exempel och det är vår Herre Jesus Kristus. När vi börjar upphöja en person, splittrar det Guds folk. Det är helt enkelt ett negativt symptom hos en lokal församling som har pastorn som huvud istället för den bibliska modellen med äldste.

1 Korinterbrevet 1:11-13

Av dem som hör till Kloes familj har jag nämligen fått veta om er, mina bröder, att det förekommer stridigheter bland er. Vad jag menar är att ni var och en på sitt håll säger: "Jag håller mig till Paulus" eller "Jag håller mig till Apollos" eller "Jag håller mig till Kefas" eller "Jag håller mig till Kristus".

Är då Kristus delad? Inte korsfästes väl Paulus för er? Eller döptes ni i Paulus namn?

Jesus Kristus är vårt huvud, inte någon människa. Han är Guds auktoritet, inte någon människa. Han är huvudet över församlingen lik Mose, ingen annan. Det finns inget annat huvud än den som blev korsfäst för oss. Återigen, det tål att upprepas. Det finns inget annat huvud än den som blev korsfäst för oss. De äldste över en lokal församling har helt enkelt till uppgift att tjäna Kristi kropp på ett sådant sätt att församlingen återspeglar den sanna bilden av Messias, varken mer eller mindre. Lär dem att lyda allt han sagt och återigen, varken mer eller mindre. Även om denna ordning är det tydliga exempel som presenteras i gamla och nya testamentet, kommer det att finnas invändningar mot denna sanning. Se exempelvis vad Paulus säger till Hebreerna;

Hebreerbrevet 13:17

Lyd era ledare och rätta er efter dem, ty de vakar över era själar och skall avlägga räkenskap. Se till att de kan göra detta med glädje och inte med tungt hjärta, för det skulle inte vara lyckligt för er.

En del pekar på detta och menar att utvecklingen av en ledande pastors roll framför de äldste och församlingen nu är en fråga om lydnad. Men lägg märke till att det inte nämns något om en ledande pastor i Hebreerbrevet 13:17. Vi skall följa de äldste, de äldste som känner till Guds ord och är där för att leda församlingen, att hålla dem från synd genom undervisning, tillrättavisning och korrigerande. Men de äldste har inga befogenheter utöver vad Guds ord säger, det ord som uttalades av Fadern. Vem i sitt rätta sinne skulle kunna hävda att han eller hon har mer auktoritet än vår Herre och Mästare?

Johannes 14:10

Tror du inte att jag är i Fadern och att Fadern är i mig? De ord som jag talar till er, talar jag inte av mig själv. Fadern förblir i mig och gärningarna är hans verk.

Så snart vi börjar utöva en auktoritet som är utanför Guds ord, har vi gjort oss själva till gudar, något som inte ens Jesus gjorde. Någon kanske säger att när en ledande pastor med en eller två kollegor kommer tillsammans, att deras beslut, vilka de än är, måste godkännas av Gud eftersom det står att två till tre vittnen avgör en fråga: (5 Moseboken 17:6, 19:15, Matteus 18:16, 2 Korinterbrevet 13:1, 1 Timoteus 5:19 och Hebreerbrevet 10:28). Men de två till tre vittnena ska presentera sin sak och vittna mot en enskild. Detta innebär att det måste finnas två till tre vittnen närvarande och bevittna innan det kan göras några anklagelser mot någon. Sedan bör anklagelserna preciseras och då bekommer det på de äldste, som i sitt dömande utslutande kan rätta sig efter Guds skrivna ord och döma därefter. Detta gjordes av de äldste i staden inte av någon ledande pastor.

Det betyder verkligen inte att två till tre personer kan ändra Guds ord. 5 Moseboken 13 är ett tydligt vittnesbörd mot ett sådant tänkande. Målet med denna undervisning är inte att slå omkull de som hänvisar till sig själva som ledande pastorer, utan helt enkelt ge en biblisk uppmaning att återgå till en församling som uppmuntrar enhet, i stället för att skapa motsättningar. Att återvända till den bibliska ordning som fastställdes vid Horebs berg och under det första århundradet. Vi är inte menade att följa efter någon eller överlåta auktoritet till någon som ersätter auktoriteten och huvudet över oss, Jesus Kristus som det levande Ordet.

Vi ska underordna oss äldste vars enda uppgift är hålla oss till Guds ord och hålla oss borta från synd. Om de försöker att göra mer eller mindre än så, då det är ett allvarligt problem. Den sanna bibliska församlingsordningen bibehåller en miljö där man har rätt att pröva allt och utmana vår tro och andras tro, oavsett vilka de är. Det gör det möjligt för oss att växa i Kristus, som ger oss samma ord som vår

Fader och inte människors ord. Se till att det endast är Jesus du följer och Honom som du lämnar över ditt liv till, den enda autoriteten och huvudet över sin ekklesia och qahal, hans församling. Går vi tillbaka till Mose ordning, leder det oss till huvudet Jesus Kristus:

1 Korinterbrevet 11:3

Och nu vill jag att ni skall veta att Kristus är varje mans huvud, att mannen är kvinnans huvud och att Gud är Kristi huvud.

Om vi har fler huvuden över oss än så, då har vi problem.

*Vi hoppas att du har haft utbyte av denna undervisning och kom ihåg, pröva allt!
Vidoeversionen av denna och annan undervisning hittar du på; www.testeverything.net*

Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i hela Guds fullkomliga Ord.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#